

deraf. Men det er mig for Resten ikke om at gøre et sigende af Herrer Behageligheder; Sagen er mig meget mere vigtig end som saa; det er kun en lille Røttering for enkelte Behageligheder (Afbrydelse af Bjørnbaek), de have sendt mig, for at de ikke skulle misforstaa min Tavshed, og det samme siger jeg til det ærede Medlem fra Odder (Bjørnbaek), som nu afbrød mig. For mig gælder det netop, hvad vor tidligere Ordfører for Toldtager, det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber), sagde til det fynske Medlem, det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm), hans Navn staar ogsaa under den mest indødelkommende Toldbetænkning, som Venstre nogenstunde har leveret — den blev afgivet for 1½ Aar siden — og i den anbefalede han os netop som en Opgave, der ikke burde opsættes, en gennemgaaende Toldrevision, hvor han stillede frem som Venstres gamle Paastand de forøvrigt af mig i mit tidligere Foredrag og af flere andre omtalte Hovedpunkter, forlangte Nedsættelser paa 9 Mill. Kr. gennem en Række af Forslag og nedsatte i selve det Lovforslag, der forelaa, Sukkertolden til det halve, fordi man finansielt ikke kunde gaa videre uden at ødelægge sin Toldpolitik om Nedsættelser og Estergivelser paa andre endnu vigtigere Sæter. Det er underskrevet af det ærede Medlem fra Odder, det vil sige kort Tid før det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) talte i Saar, hvorved han vilde bevidne sin Konsekvens i Toldpolitik. I den Henseende staar det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds, som nu skal have Ordet, og det ærede Medlem fra Odder med hinanden under Armen; de have fuldstændig forandret deres Toldpolitik i Løbet af det Aars Tid, der er gaaet siden den sidste Toldbetænkning, Folkestinget har haft. Jeg er ikke særdeles oprømt over denne og har ikke haft med den at gøre, men dog vil jeg sige, at med nogle Ændringer er den holdt fuldstændig i Tønen med Undtagelse af en anden Dækning til dels ved en Ølstat. Men de standhaftige Herrer foreslaa os nu en hel Forandring.

Man har været vred over, at det er blevet saat, at de ærede Forslagsstillere gaa Højres Grunde. Ja, men maa jeg da spørge, hvis Grunde skulde de ellers gaa? Venstres Grunde gaa de aabenbart ikke, thi de gaa mod Venstres Toldpolitik paa alle Punkter. Nu vil jeg dernæst spørge dem om en anden Ting. Naar have de hørt — i de sidste 15 Aar havde jeg nær sagt, men jeg vil sige sige siden vi fik den nye Hørlov eller den nye Bøjelov — at en Minister har hilst et Forslag fra Venstres Side her i Salen med

Glæde? Kunne De finde et eneste Tilfælde, hvori dette Ministerium i de sidste ti Aar har hilst et saadant Forslag fra vor Side, Forslag fremkommet her i Salen fra Oppositionens Side, som det har hilst dette? Den ærede Minister — det nytter ikke, at vi nægte det — veed, hvad han gør; han hilser ikke saaledes Velkommen til et Forslag, uden at han ser, at det er i levende Slægt med ham selv. Det er ikke ham, der er vegen fra sit saglige og grundlovsmæssige Standpunkt; nej, han viger ikke; naar han holder ud og tager lidt Tørn og giver de andre lidt Tugt, komme de. Nej, jeg gad nok vide, hvis Grunde de Herrer ere gaaede, hvis det ikke er Højres? Hvorfor er alt saa stille, saa taust fra Højres Side? De sidde her og fryde sig over Forslaget og det levende Forsvar, de have i første Linie. Men, mine Herrer, skulde det være fejl? Skulde det ikke være Højres Grunde og navnlig Ministeriets, de gaa ved dette Forslag, saa saa de det slet ikke igennem, saa ere de 6 Dages Forhandling, eller hvor mange det nu er, for saa vidt aldeles spildte eller til Skade for dem selv. Thi skulde det ikke være fuldt ud tilfredsstillende for Ministeren, og skulde han ikke ville ofre den Smule, der ligger ham og Dem imellem angaaende Lovforslagets Indhold, paa den politiske Stilling for at bevare sine, jeg vil ikke sige nye Allierede, thi det have de jo været for mange Aar siden, men for dem, der nu lave Forslag, ham til Fornøjelse. Ville de ikke det, saa siger han ganske simpelt: Videre frem, vær saa artig, her ligger nu en Ølstat, og der en anden — ja, den er nok ikke bleven forelagt endnu — de to Ølstatte kunne jo mødes, Venstres og Ministerens Forslag om Ølstat skulle stærk mødes, hvor veed jeg ikke. Er det de ærede Medlemmers Mening? De have jo det overvældende Flertal en, to, tre kunne de sende det gennem Folketinget op til det høje Landssting for at møde Ministerens Lovforslag med Øl der oppe. Skal saa den dobbelte Ølstat skal staa oppe i Landsstinget i alt Fald i første Omgang? Eller er det Meningen — thi det kende vi mindviede jo ikke — at den skal blive her, og at Landsstinget skal slynge sig, for at Toldloven kan komme her ned og den samlede Behandling altsaa finde Sted her? Et tredje kunde tænkes. Det var jo, at Ministeren opgav sin antydede Forbindelse mellem den øvrige Toldbehandling og saa dette, at han kunde mærke, at det var bedst at se, at sikre sig dette i Havn, først sin store Øllov, og saa skal den altsaa bringes igen — men det andet Ting. Jeg kender ikke, hvorledes det skal foregaa. Jeg er dog alligevel mest tilbøjelig til at tro, at den almindelige